

We suggest the following definition of the term «initial training»: the step by step training of a newbie, including studying at the workplace under the guidance of the head straight, studying at the preparatory courses of the initial training at the Ministry's educational centers in order to obtain basic knowledge and skills required.

Duration of the probation period includes the time needed for studying and traineeship, is split into three steps: 1st – studying at the workplace under a head straight, 2nd – studying at the preparatory courses of the initial training at the Ministry's educational institutions, and the 3rd – traineeship at the work place. It's acceptable for probation period to be up 6 month.

Keywords: professional training, officers liabilities, special skills and knowledge, initial training, steps of initial training.

УДК 342.951

В. Т. Комзюк

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ МИТНИХ ОРГАНІВ З ІНШИМИ ДЕРЖАВНИМИ ОРГАНАМИ ТА ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Розглянуто правові засади взаємодії митних органів з іншими державними органами та органами місцевого самоврядування, визначено основні форми такої взаємодії, запропоновано шляхи її удосконалення.

Ключові слова: взаємодія, митні органи, державні органи, органи місцевого самоврядування.

Рух держави у напрямку демократизації суспільного життя потребує від роботи державних органів реального дотримання прав, свобод і законних інтересів громадян, дотримання норм чинного законодавства, що у свою чергу забезпечує ефективність, системність і прозорість усієї системи державного управління. Проте, важливо зазначити, що якою б правильною і справедливою не була діяльність державного органу, вона не здатна у повній мірі охопити всі ті суспільні відносини, які виникають у державі. А тому важливою й необхідною є співпраця між різними державними органами, що значно підвищить ефективність діяльності кожного окремого органу та підвищить рівень боротьби з різного роду правопорушеннями.

Питанням правового забезпечення взаємодії митних органів з іншими органами, органами місцевого самоврядування та громадянами досліджувати такі вчені, як В. Горбонос, С. Переполкін, І. Письменний, К. Сандровський, А. Федьків, Л. Феценко, С. Христенко, Г. Цимбал та ін. Проте, враховуючи постійні зміни законодавства України у цій сфері, питання взаємодії потребують свого подальшого вивчення.

Мета цієї статті полягає у розкритті правових засад взаємодії митних органів з іншими державними органами та органами місцевого самоврядування. Розгляд взаємодії митних органів з іншими органами державної влади та органами місцевого самоврядування вважаємо за доцільне здійснювати шляхом аналізу нормативно-правових актів у цій сфері. Звичайно, що у межах статті автор не зможе охопити всю сукупність нормативно-правових актів, які регулюють взаємодію митних органів з іншими органами влади, що обумовлено їх великою кількістю, а тому пропонує здійснити розгляд окремих, найбільш важливих з них.

Перш за все, слід зазначити, що з реформуванням митних і податкових органів досить активно заявило про себе питання їх взаємодії. Положенням про Міністерство доходів та зборів України передбачено, що Міндоходів України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з питань: забезпечення формування єдиної державної податкової, державної митної політики в частині адміністрування податків і зборів, митних платежів і реалізації єдиної державної податкової, державної митної політики.

Важливим напрямком співпраці митних і податкових органів у процесі контролю за повнотою нарахування і сплати акцизного збору є проведення підрозділами оперативного реагування митних і податкових органів (податкова міліція і митна варта) спільних операцій щодо виявлення і припинення контрабанди і розповсюдження на митній території України підакцизних товарів, які були ввезені поза митним контролем [1, с. 102].

Взаємодія митних і податкових органів закріплюється і на підзаконному рівні, наприклад, спільним наказом Державної митної служби України та Державної податкової адміністрації України від 12.07.2004 № 512/387 затверджено Порядок взаємодії митних і податкових органів при здійсненні державного контролю за експортом окремих видів товарів суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності [2]. Цей Порядок регламентує окремі аспекти взаємодії митних і податкових органів у процесі здійснення митного контролю та митного оформлення окремих видів товарів, що експортуються з митної території України окремими суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності (далі – ЗЕД) згідно із зовнішньоекономічними угодами (контрактами), що мають ознаки сумнівності.

Іншим нормативно-правовим актом, який регулює взаємодію митних і податкових органів, є Порядок взаємодії митних і податкових органів при організації та проведенні планових і позапланових виїзних перевірок суб'єктів ЗЕД. Відповідно до цього порядку, формами взаємодії митних і податкових органів є: обмін інформацією, яка становить взаємний інтерес, про обсяги експортно-імпорتنних операцій, джерела придбання товарів, іншою інформацією щодо діяльності суб'єктів ЗЕД; створення спільних груп для

відпрацювання конкретних фактів, пов'язаних з незаконним обігом товарів, завищенням (заниженням) вартості товарів при їх ввезенні (вивезенні) на митну територію України, безпідставним застосуванням пільг із сплати податків при імпорті та експорті товарів; проведення одночасних планових та позапланових виїзних перевірок суб'єктів ЗЕД, обмін інформативними листами щодо стану взаємодії між податковими і митними органами, а також проблемних питань, що виникають при здійсненні одночасних планових та позапланових виїзних перевірок суб'єктів ЗЕД тощо [3].

Досить важливою формулою зовнішньої взаємодії митних органів є їх взаємодія з Адміністрацією Державної прикордонної служби України. Взаємодія між цими органами є досить важливою, адже їх діяльність пов'язана між собою і передбачає захист державного кордону, захист від незаконного перетинання державного кордону, потрапляння на територію України товарів і речовин, які є забороненими чи не відповідають вимогам якості тощо. Взаємодія митних і прикордонних органів закріплена у Законі України «Про державну прикордонну службу України». Так, ст. 19 Закону визначає основні обов'язки Державної прикордонної служби України. На Державну прикордонну службу України серед іншого покладаються такі обов'язки: встановлення за погодженням з митними органами та керівниками відповідних підприємств, на території яких розміщено пункти пропуску через державний кордон, режиму у пунктах пропуску через державний кордон України, контроль за його додержанням (п. 13); участь у межах своєї компетенції у взаємодії з органами Служби безпеки України, органами внутрішніх справ та іншими правоохоронними органами у боротьбі з тероризмом і виконанні інших покладених на них завдань (п. 20) тощо. Статтею 20 передбачені відповідні права Державної прикордонної служби України та її посадових осіб, зокрема, у взаємодії з митними органами: надавати за згодою митних органів України та компетентних органів суміжних держав дозвіл на перетинання особами державного кордону України осіб, переміщення транспортних засобів, вантажів поза пунктами пропуску через державний кордон України за наявності невідкладних обставин, пов'язаних з ліквідацією надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру і їх наслідків, загрози людському життю та за відсутності загрози національній безпеці України (п. 8); самостійно, а в разі перебування транспортних засобів, товарів та інших предметів, що переміщуються через державний кордон України, під митним контролем – разом з митними органами проводити відповідно до законодавства огляд, у разі потреби – і супроводження зазначених транспортних засобів, товарів та предметів (п. 6); у взаємодії з митними та іншими державними органами здійснювати заходи щодо недопущення незаконного переміщення через державний кордон

України вантажів, стосовно яких законодавством встановлено заборони і обмеження, вилучати такі вантажі в разі здійснення спроби переміщення їх через державний кордон України або самостійно в ході проведення оперативно-розшукових заходів та передавати їх за призначенням у встановленому порядку (п. 33) [4]. Таким чином, взаємодія митних органів із прикордонними органами спрямована на захист державного кордону України, захист від незаконного потрапляння на територію України заборонених товарів, транспортних засобів та інших предметів, розкриття та профілактику порушень при перетинанні ними митного кордону України, виявлення, розкриття та профілактику порушень порядку перетинання державного кордону України.

Іншим нормативно-правовим актом, який передбачає взаємодію між митними та прикордонними органами, є Порядок обміну відкритою статистичною та аналітичною інформацією між Державною митною службою України і Адміністрацією Державної прикордонної служби України з питань протидії незаконному переміщенню наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів, прекурсорів, зброї, боєприпасів та вибухових речовин через державний кордон України, затверджений спільним наказом Державної митної служби України, Адміністрації Державної прикордонної служби України від 13.12.2010 № 1466/958. Відповідно до цього Порядку, обмін інформацією здійснюється на міжвідомчому рівні через віртуальний контактний аналітичний центр (аналітичний центр). Основними формами діяльності аналітичного центру є: щомісячний обмін відкритою статистичною інформацією; проведення спільних аналітичних досліджень. Сторони здійснюють обмін статистичною та аналітичною інформацією, збирання якої належить до компетенції сторін, а саме: про кількість виявлених під час незаконного переміщення через державний кордон наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів, прекурсорів, зброї, боєприпасів та вибухових речовин; іншою інформацією, якщо це становитиме спільний інтерес сторін та сприятиме підвищенню ефективності протидії незаконному переміщенню через державний кордон наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів, прекурсорів, зброї, боєприпасів та вибухових речовин [5].

Важливим нормативно-правовим актом є Порядок дій з виявлення органами (підрозділами) Державної прикордонної служби України порушень законодавства й порушення справ, провадження в яких віднесено до компетенції митних органів, затверджений наказом Державної митної служби України, Адміністрації Державної прикордонної служби України від 01.06.2005 № 461/439. Цим Порядком встановлюються дії посадових осіб прикордонного наряду в разі виявлення ознак правопорушень, провадження у справах про які віднесено до компетенції митних органів [6].

Характеризуючи взаємодію митних органів з Адміністрацією Державної прикордонної служби, слід згадати Інструкцію про порядок взаємодії підрозділів митної варті Державної митної служби України та підрозділів Державної прикордонної служби України, затверджену наказом Адміністрації Державної митної служби України та Державної прикордонної служби України від 08.09.2003 № 597/65. Ця Інструкція визначає порядок взаємодії підрозділів митної варті Державної митної служби України та підрозділів Державної прикордонної служби України під час виконання спільних завдань, покладених на них законодавством України, поза місцем розташування митниць та в межах прикордонної смуги й контрольованого прикордонного району. Відповідно до цього визначаються основні функції взаємодії. Так, підрозділи Державної прикордонної служби України здійснюють допомогу при спільних заходах з підрозділами митної варті у виявленні, попередженні та припиненні порушень чинного законодавства України з митних питань поза місцем розташування митниць, у межах прикордонної смуги й контрольованого прикордонного району. Для виконання завдань призначають військовослужбовців Державної прикордонної служби України з числа офіцерів, прапорщиків, найбільш підготовлених сержантів і солдат, які проходять службу за контрактом. Іншим видом взаємодії є інформування підрозділами митної варті Державної митної служби України про виявлені ознаки підготовки до порушення державного кордону України, зокрема до переміщення предметів контрабанди, а також про здійснення таких порушень поза місцем розташування митниці.

Наступним видом взаємодії, який можна виділити у цьому правовому акті, є проведення спільних нарядів та заходів на державному кордоні, у межах прикордонної смуги й контрольованого прикордонного району та в разі затримання предметів контрабанди чи виявлення порушень Прикордонного і митного законодавства здійснення документування протиправної діяльності затриманих осіб з прикордонних питань і надання посадовим особам підрозділів митної варті необхідних документів та вилучених предметів [7].

Митні органи взаємодіють також з Національним банком України та Рахунковою палатою – центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, органами виконавчої влади із забезпечення державної політики у сфері фінансового контролю.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, подає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, звіт про надходження митних платежів до державного бюджету.

Митні органи у процесі здійснення ними своєї діяльності активної взаємодіють і з органами Державного казначейства України. Як

приклад, взаємодія між цими органами встановлюється у Порядку взаємодії митних органів з органами Державного казначейства України у процесі повернення з Державного бюджету України помилково та/або надмірно зарахованих до бюджету митних та інших платежів, контроль за справлянням яких покладається на митні органи. Цей Порядок регламентує взаємовідносини митних органів та органів Державного казначейства України в процесі повернення помилково та/або надмірно зарахованих до бюджету митних та інших платежів, контроль за справлянням яких покладається на митні органи. Під дію цього Порядку підпадають операції з коштами, перерахованими митними органами на рахунки з обліку доходів, відкриті в Державному казначействі України та Головних управліннях Державного казначейства в АР Крим, областях, містах Києві та Севастополі в розрізі митниць та кодів класифікації доходів бюджету [8].

Як нами вже зазначалось, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, здійснює свої повноваження на всій митній території України. Йому підпорядковані митниці, митні пости, спеціалізовані митні органи та митні організації, спеціалізовані навчальні заклади та науково-дослідна установа митної служби України (ч. 2 ст. 545 Митного кодексу України). Таким чином, територіальні митні органи повинні у своїй діяльності підпорядковуватись центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, забезпечує реалізацію митної політики на місцях тощо. Водночас, у здійсненні та реалізації митної політики на місцях не можна недооцінювати й роль місцевих органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Відповідно до ст. 560 Митного кодексу України місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування сприяють діяльності митних органів та взаємодіють з ними в межах повноважень, установлених законом [9]. Статтею 35 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» передбачені делеговані повноваження, відповідно до яких на органи місцевого самоврядування покладаються: створення умов для належного функціонування митних органів і сприяння їх діяльності; забезпечення на відповідній території в межах наданих повноважень реалізації міжнародних зобов'язань України [10]. Перше з цих положень закріплено і у ч. 7 ст. 26 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» [11].

Закон України «Про місцеві державні адміністрації», а саме стаття 31 визначає, що голови місцевих державних адміністрацій координують діяльність територіальних органів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, сприяють їм у реалізації покладених на ці органи завдань. Передбачено також, що голова місцевої державної адміністрації має право порушувати перед міністерствами, іншими центральними органами виконавчої

влади вмотивовані питання про відповідність займаній посаді керівників їх територіальних органів, на підставі чого міністерство, інший центральний орган виконавчої влади повинен у місячний термін прийняти рішення та дати обґрунтовану відповідь.

Досить важливою є роль місцевих органів влади при здійсненні та налагодженні взаємодії митних органів на місцях із правоохоронними органами, зокрема органами внутрішніх справ на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці. Відповідно до ст. 558 Митного кодексу України митні органи при виконанні завдань, покладених на митну службу України, взаємодіють з правоохоронними органами в порядку, встановленому законодавством. У разі виявлення під час здійснення митного контролю та інших заходів, що здійснюються митними органами, ознак правопорушень, розслідування яких не належить до повноважень митних органів, митні органи повідомляють про це відповідні правоохоронні органи [9].

Взаємодія митних органів із органами внутрішніх справ випливає із завдань, які стоять перед цими органами, обумовлюється їх спільною метою – досягнення порядку та злагоди у суспільстві, профілактика вчинення злочинів, їх своєчасне виявлення та припинення. Як зазначає С. В. Блудова, Міністерство внутрішніх справ України та його структурні підрозділи самостійно або у складі оперативно-військових груп взаємодіючих органів припиняють незаконне вивезення товарів та інших предметів за межі держави поза пунктами пропуску, а у разі виявлення осіб і транспортних засобів із контрабандою, предметами і товарами, забороненими до ввезення (вивезення) в Україну (з України), передають їх до найближчого митного органу [12, с. 133].

А. С. Вовчанська зазначає, що взаємодія органів внутрішніх справ і митних органів відбувається через діалог. Діалог науковець розуміє як взаємообмін інформацією з метою встановлення істини. Діалог є різновидом професійної, у даному випадку, правової комунікації, функції яких (як діалогу, так і комунікації) єдині. Відтак, у діалозі, як і в правовій комунікації, основними функціями комунікативного правового акту виступають: 1) репродуктивно-аналітична, суть якої полягає у побудові правовідносин для відтворення правових/неправових фактів, явищ у результаті встановлення між ними логічних зв'язків; 2) регулятивна діяльність, спрямована на узгодження позицій комунікантів, які перебувають у процесі правової взаємодії, результатом якої передбачається дія верховенства права; 3) консенсусно-комунікативна, зміст якої спрямований на створення безпечних умов життєдіяльності, правопорядку, профілактики захисту прав і свобод громадян; соціальної рівноваги особистих, громадських і державних інтересів у комунікативних діях; 4) інформаційна, суть якої становить правовий інтерес для правоохоронної діяльності; втілена у масовій правовій

комунікації [13, с. 43]. Тобто, характеризуючи взаємодію митних органів з органами внутрішніх справ, цей автор звертає увагу не тільки на процесуальну діяльність органів, а й взаємодію у сфері забезпечення прав і свобод людини. Основні форми взаємодії митних органів та органів внутрішніх справ С. В. Блудова вбачає у проведенні спільних засідань колегій міністерств і відомств, оперативних нарадах їх керівного складу; проведенні спільних операцій за єдиним планом та задумом із комплексним використанням сил і засобів; створенні спільних оперативних штабів (робочих груп) для координації дій (за необхідності); оперативному обміні інформацією, що стосується спільної діяльності на кордоні (як правило, у письмовій формі), з дотриманням вимог конспірації та захисту відомостей, що передаються [12, с. 132].

Незважаючи на зазначене, на сьогодні, на жаль, на належному рівні не здійснюється взаємна активна робота територіальних митних органів та органів влади на місцях. Вважаємо, що законодавцю потрібно підійти до цього питання більш зважено та відповідально. На сьогодні в жодному нормативно-правовому акті, що регулює діяльність органів влади на місцях та митних органів, не визначено конкретні засади та порядок їх взаємодії. Тому вважаємо, що потрібно деталізувати ст. 560 Митного кодексу України шляхом прийняття відповідного Порядку взаємодії митних органів з територіальними органами державної влади, органами місцевого самоврядування та громадянами. У цьому Порядку необхідно визначити, яким чином місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування реалізують державну митну політику на місцях, сприяють реалізації діяльності митних органів, визначити конкретні форми взаємодії з митними органами, які вбачаємо у постійному взаємному інформуванні про митну політику держави у відповідній адміністративно-територіальній одиниці, створенні необхідних соціально-економічних умов для здійснення митними органами своєї професійної діяльності, проведенні спільних засідань органів місцевої влади з територіальними митними органами, покладенні на місцеві органи влади надання митним органам необхідної матеріально-технічної, інформаційної та іншої допомоги у межах своєї компетенції тощо. Основними формами взаємодії необхідно визнати: 1) взаємне інформування митних органів та органів місцевого самоврядування про здійснювані вищенаведеними органами заходи; 2) проведення спільних колегій, семінарів, засідань, на яких обговорювати найбільш актуальні питання взаємної діяльності цих органів; 3) періодично здійснювати взаємні спільні виїзди з питань, що стосуються спільної діяльності на кордоні; 4) спільне інформування щодо дотримання безпечних умов життєдіяльності, правопорядку, профілактики захисту прав і свобод громадян; соціальної рівноваги особистих, громадських та державних інтересів у комунікативних діях. Такий нормативно-правовий акт

поставив би крапку у визначенні прав та обов'язків як митних органів, так і місцевих органів влади у митній сфері, визначив сферу участі місцевих органів у митній діяльності.

Список використаних джерел: 1. Взаємодія державної податкової служби з іншими державними відомствами : наук.-метод. матеріали / ДП «Центр проф. навчання ДПА України». – Козин : ЦПН ДПАУ України, 2008. – 139 с. 2. Порядок взаємодії митних і податкових органів при здійсненні державного контролю за експортом окремих видів товарів суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності : затв. наказом Держмитслужби України, ДПА України від 12.07.2004 № 512/387 // Офіційний вісник України. – 2004. – № 30. – Т. 2. – Ст. 2035. 3. Порядок взаємодії митних і податкових органів при організації та проведенні планових і позапланових виїзних перевірок суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності : затв. наказом Держ. подат. адміністрації України, Держ. мит. служби України від 29.07.2004 № 439/551 // Офіційний вісник України. – 2004. – № 32. – Ст. 2176. 4. Про Державну прикордонну службу України : закон України від 03.04.2003 № 661-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/661-15>. 5. Порядок обміну відкритою статистичною та аналітичною інформацією між Державною митною службою України і Адміністрацією Державної прикордонної служби України з питань протидії незаконному переміщенню наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів, прекурсорів, зброї, боєприпасів та вибухових речовин через державний кордон України : затв. наказом Держмитслужби України, Адміністрації Держ. прикордон. служби України від 13.12.2010 № 1466/958 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 2. – Ст. 122. 6. Порядок дій у разі виявлення органами (підрозділами) Державної прикордонної служби України порушень законодавства й порушення справ, провадження в яких віднесено до компетенції митних органів : затв. наказом Держмитслужби України, Адміністрації Держ. прикордон. служби України від 01.06.2005 № 461/439 // Офіційний вісник України. – 2005. – № 26. – Ст. 1504. 7. Порядок взаємодії підрозділів митної варті Державної митної служби України та підрозділів Державної прикордонної служби України : затв. наказом Адміністрації Держмитслужби України та Держ. прикордон. служби України від 08.09.2003 № 597/65 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 38. – Ст. 2054. 8. Порядок взаємодії митних органів з органами Державного казначейства України в процесі повернення з Державного бюджету України помилково та/або надмірно зарахованих до бюджету митних та інших платежів, контроль за справлянням яких покладається на митні органи : затв. наказом Держмитслужби України, Держказначейства України від 20.07.2007 № 611/147 // Офіційний вісник України. – 2007. – № 74. – Ст. 2761. 9. Митний кодекс України від 13.03.2012 // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 44–45, 46–47, 48. – Ст. 552. 10. Про місцеве самоврядування в Україні : закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 24. – Ст. 170. 11. Про місцеві державні адміністрації : закон України від 09.04.1999 № 586-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 20. – Ст. 190. 12. Блудова С. В. Взаємодія міліції з іншими державними правоохоронними органами, органами місцевого самоврядування та громадськістю щодо забезпечення екологічної безпеки / С. В. Блудова // Право і Безпека. – 2012. –

№ 4 (46). – С. 130–135. **13.** Вовчанська Л. С. Міжкорпоративні взаємини ОВС та митних органів: діалогічно-правова інтерпретація / Л. С. Вовчанська // Митна справа. – 2011. – № 6 (78). – С. 41–47. **14.** Дзоз В. О. Організація взаємодії органів влади і громадськості як основа політичної і господарської стабільності регіону / В. О. Дзоз // PR в органах державної влади та місцевого самоврядування : монографія / за заг. ред. В. М. Бебика, С. В. Куніцина ; Рада Міністрів АРК ; Міжрегіон. акад. упр. персоналом. – К. ; Сімф. : МАУП, 2003. – С. 90–93.

Надійшла до редколегії 22.07.2013

Комзюк В. Т. Правовое обеспечение взаимодействия таможенных органов с другими органами и органами местного самоуправления

Рассмотрены правовые основы взаимодействия таможенных органов с другими государственными органами и органами местного самоуправления, определены основные формы такого взаимодействия, предложены пути его совершенствования.

Ключевые слова: взаимодействие, таможенные органы, государственные органы, органы местного самоуправления.

Komziuk V. T. Legal Providing of Interaction of Customs Authorities with Other Government Agencies and Local Self-Government

The article is devoted to legal bases of interaction of customs authorities with other government agencies and local self-government, the basic forms of such interaction and ways of its improvement are defined.

It is noted that with the reform of customs and tax authorities the question of their interaction raised quite active. Regulations about the Ukraine Ministry of revenues and duties provided that it is the main authority in the system of central authorities of Executive power on: ensuring the formation of a unified state tax, state customs policy of administration of taxes and fees, customs duties and implementation of a unified state tax, state customs policy.

An important direction of cooperation between customs and tax authorities in the process of control over the completeness of excise duty calculation and payment is carrying out joint operations between operative response divisions of customs and tax authorities (tax police and customs guards) to identify and cessation the smuggling and dissemination of excisable goods in the customs territory of Ukraine, which were out of the customs control.

Quite important is cooperation between customs authorities and the Administration of State border guard service of Ukraine, focused on Ukraine state border protection, protection against illegal entry prohibited goods to the territory of Ukraine, vehicles and other items, disclosure and prevention of violations when they cross the customs border of Ukraine, revealing, disclosing and prevention of violations of the procedure for crossing the state border of Ukraine.

It is noted that the customs authorities cooperate with the National Bank of Ukraine, the accounting chamber, and the Central executive authorities responsible for developing and implements the state policy in the sphere of Finance, local Executive authorities on providing the state policy in the sphere of financial control, in particular with the bodies of the State Treasury of Ukraine.

It is marked that the territorial customs authorities in their activities are subject to Central Executive authority, what provides realization of state policy in the sphere of customs, provides realization of customs policy. At the same time the role of local authorities and local governments cannot be underestimating in the implementation and realization of customs policy.

It was underlined, that for today none of legal acts, that regulate the activities of local authorities and customs authorities, do not define specific principles and order of their cooperation. Therefore the author offers to circumstance the article 560 of the Ukraine Customs code by adopting the relative order of interaction of customs authorities with territorial public authorities and local governments and citizens. In this Order it is necessary to determine in which way local state administrations and local governments realize a state custom policy on places, assist realization of activity customs authorities and to determine the concrete forms of cooperation with the customs authorities.

Quite important is the role of local authorities in carrying out and established cooperation between the customs authorities on places and law enforcement agencies, particular with the internal affairs on the territory of the respective administrative-territorial unit.

Keywords: interaction, customs authorities, government bodies, local self-government.

УДК 342.9

С. Ю. Любімова

ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕЄСТРАЦІЙНИХ ТА ДОЗВІЛЬНО-ЛІЦЕНЗІЙНИХ ПРОВАДЖЕНЬ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МІСЦЕ В НИХ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Досліджено викладені в юридичній літературі погляди на сутність понять «правовий вплив», «правове регулювання» та «адміністративно-правове регулювання», проаналізовано систему нормативно-правових актів, що регламентують реєстраційні та дозвільно-ліцензійні провадження.

Ключові слова: правовий вплив, правове регулювання, адміністративно-правове регулювання, реєстраційні та дозвільно-ліцензійні провадження, нормативно-правовий акт.

Для держави, яка позиціонує себе як правову, а саме такою є Україна відповідно до ст. 1 Конституції, правова регламентація

© Любімова С. Ю., 2013